

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 22. februára 2012 v trestnej veci obvineného **MUDr. Ľ. L. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví** podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T 106/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený MUDr. Ľ. L., zastúpený obhajcom JUDr. M. B., advokátom v Bratislave proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 1. februára 2011, sp. zn. 6T 106/2009, a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2011, sp. zn. 4To 36/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného MUDr. Ľ. L. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 1. februára 2011, sp. zn. 6T 106/2009, bol obvinený MUDr. Ľ. L. uznaný za vinného z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

12. júla 2009 v čase okolo 16.30 hod. v byte nachádzajúcom sa na X. poschodí bytového domu v B., súc pod vplyvom alkoholu, počas rozhovoru so svojim otcom – poškodeným JUDr. F. L. a po tom, čo zo stola zobral kuchynský nôž, držiak tento v ruke, fyzicky napadol poškodeného pichnúc ho do oblasti brucha, následkom čoho utrpel poškodený JUDr. F. L. poranenie vnútrobrušné, a to bodnú ranu v bruchu veľkosti 3 cm, ostrú, hladkú smerujúcu zhora nadol a zľava doprava, minimálne krvácajúcu, čo si vyžiadalo operačný zákrok spojený s odstránením sleziny a s tým súvisiacu nemocničnú hospitalizáciu poškodeného trvajúcu od 12. júla 2009 do 20. júla 2009 a jeho následné doliečovanie.

Za to bol obvinenému MUDr. L. podľa § 155 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil súd obvineného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, ods. 6 Tr. zák. uložil obvinenému aj trest prepadnutia veci – noža s čiernou rúčkou s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo 7. septembra 2009, sp. zn. 1T 112/2009, ako aj rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil súd obvinenému tiež ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2011, sp. zn. 4To 36/2011, bolo odvolanie obvineného MUDr. L. podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Prostredníctvom ustanoveného obhajcu podal obvinený MUDr. L. proti uvedeným súdnym rozhodnutiam dovolanie. Odôvodnil ho poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Konkrétne, že rozsudok prvostupňového súdu je založený na nesprávnom právnom posúdení skutku. Jeho konanie mali sudy kvalifikovať ako nutnú obranu. Bol to poškodený, ktorý zaútočil ako prvý úderom päťou, pričom v ruke držal nôž a vyhrážal sa zabitím. Obvinený tvrdí, že sa zľakol a dostal obrovský strach o svoje zdravie a život. Alkoholické nápoje požil až po incidente v šoku.

Nedostatočne bolo zohľadnené jeho správanie sa po čine, keď poškodenému poskytol prvú pomoc a zavolať záchranku, čo podľa názoru obvineného preukázateľne potvrdzuje, že nemal úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Skutok mal byť preto právne

hodnotený ako dokonaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Nasvedčuje tomu aj znalcom v znaleckom posudku označené poškodenie zdravia poškodeného ako ľahká ujma na zdraví s dobou liečenia nepresahujúcou 42 dní. Za nedôvodnú považuje obvinený MUDr. L. kvalifikáciu jeho konania aj podľa ods. 2 písm. b/ § 155 Tr. zák., pretože skutok nespáchal v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom poškodeného.

Nezohľadnila sa ani skutočnosť, že poškodený mu poranil šošovku pravého oka, v dôsledku čoho sa musel podrobiť operácii.

V závere dovolania obvinený zopakoval svoje presvedčenie o konaní v nutnej obrane, a z toho plynúce konštatovanie, že sa nedopustil trestného činu.

Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd preskúmal právne posúdenie predmetného skutku.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I považuje podané dovolanie za nedôvodné. V danom prípade nemožno hovoriť o nutnej obrane. Na margo právnej kvalifikácie skutku poukázala na skutočnosť, že útok obvineného vedený nožom do oblasti brušnej dutiny zasiahol slezinu. Brušná dutina je časť ľudského tela, v ktorej sú uložené pre život dôležité orgány. Práve preto bol skutok právne hodnotený od začiatku ako zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., a to napriek tomu, že spôsobené zranenia nevykazovali znaky ťažkej ujmy na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods. 3 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (identickým so znením po novele účinnej od 1. septembra 2011) možno podať dovolanie, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z tejto dikcie písmena i/ vyplýva, že dovolací súd je zisteným skutkovým stavom ktorý ustálil súd prvého i druhého stupňa, viazaný. Samozrejme za predpokladu, že skutková veta obsiahnutá vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku.

Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, preto nemôže zakladať dovolací dôvod podľa už uvedeného písmena i/ § 371 Tr. por.

Obvinený MUDr. L. v podanom dovolaní na jednej strane tvrdí, že súdy mali jeho konanie právne hodnotiť ako nutnú obranu, ale toto tvrdenie opiera o iné skutkové okolnosti než ktoré sú ustálené v skutkovej vete rozsudku a na druhej strane uvádza, že skutok mal byť právne hodnotený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a nie podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací konštatuje, že skutková veta rozsudku vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ako trestného činu dokonaného, nie v štádiu pokusu ako skutok hodnotili oba nižšie súdy.

Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že dôvodom súdom použitej právnej kvalifikácie konania obvineného MUDr. L. ako pokusu úmyselného spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví poškodeného bolo zistenie, že doba liečenia nepresiahla 42 dní. S týmto názorom sa stotožnil aj krajský súd.

Pozornosti oboch súdov ale uniklo, že ťažkou ujmom na zdraví nie je len porucha zdravia trvajúca dlhší čas (§ 123 ods. 3 písm. i/ Tr. por.), ale v zmysle § 123 ods. 3 písm. e/ Tr. por. aj poškodenie dôležitého orgánu. Podľa ustálenej súdnej praxe vyjadrenej tiež v rozsiahlej judikatúre sa za poškodenie dôležitého orgánu považuje také porušenie niektorého z telesných orgánov, pri ktorom vzniká nebezpečenstvo pre život alebo iný závažný dlhotrvajúci následok napr. poranenie dôležitého vnútorného orgánu akým je napr. aj slezina. Pritom prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na vyjadrenie znalca Prof. MUDr. L., CSc., podľa ktorého zranenie, ktoré utrpel poškodený mohlo spôsobiť jeho smrť.

Za týchto okolností je uložený trest odňatia slobody v uvedenej výmere skôr mierny než primeraný.

V súvislosti s obvineným MUDr. L. tiež namietanou kvalifikovanou skutkovou podstatou odseku 2 písm. b/ § 155 Tr. zák. je potrebné uviesť, do osobitného kvalifikačného pojmu sa chránená osoba v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. zákonodarca zahrnul „blízku osobu“ a podľa písm. e/ uvedeného paragrafu tiež „osobu vyššieho veku“. Osoba poškodeného spadá pod obe vymedzenia priameho pojmu chránenej osoby.

Podľa § 18 písm. b/ Tr. zák. na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby sa prihliadne, ak ide o „ inú skutočnosť “ aj vtedy, keď o nej páchatel nevedel, hoci o nej vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol, ak tento zákon nevyžaduje, aby o nej páchatel vedel (čiže vo vzťahu k tejto skutočnosti stačí aj zavinenie vo forme nevedomej nedbanlivosti).

Z tejto analýzy právneho posúdenia predmetného skutku vyplýva, že dôvod dovolania by bol v neprospech obvineného a keďže dovolanie je podané v jeho prospech, dovolací súd nemohol rozhodnúť v intenciách akceptácie dovolacieho dôvodu obsiahnutého v dovolaní obvineného MUDr. L. (viď. § 385 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí podané dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 22. februára 2012

JUDr. Igor Burger, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová